

седмтих исторически

ръкописа

к. 34, 2 (VII) 1.

инв. 912

Ръкописи от които наричаме една историческия на
историята на българския народ, които много отдавна
и, още в дъхависаво по ни, а овече по сѣ мнѣм на рѣката
ни, та сѣм и прочем, и от първи от двѣ е печатан оузи
царственик, или царославник, на 1844 год. от Християн Па
вловича, по стариненик на руската обичая, и по сѣ за долни
в' свѣцов. тѣ сѣ мнѣм работи, и не сега дѣто сѣ земам
да говорим за тѣх, не е толкози за друго колкото за това,
дѣто и тѣко от наши от учени захванѣха да пишеят и пи
шеят, за този печатан найнапрѣд царственик, че е дѣто на
оузи старославен свѣщенникоу панскѣ, който в' 176
реботил и свършил сѣмалко труд, един извод от Българ
ската история много по наяриванно и обилно, и сѣ вли
яние по сѣ и подвиза от сѣ можи да ѣ възпроизведе по
вече от вѣтка друго издание и с' разни, а овече свои му соб
ствени, арѣанси, и ходени по разни частии на България и ре
комендувания на сѣсанне по сѣ, та и сѣ олучил найвече
да распростирам сѣсѣто сѣсанне, та и да уа вѣрди чѣм
и отъ тогави Българи че тѣи е найпърви-та му е викики
в' исторически от книги на България и собрал му е по сѣтѣ